

Operatorul de pod

Era odată un bărbat ce lucra ca operator de pod într-un mic orășel. Peste acel pod trecea o linie de cale ferată, iar slujba operatorului era aceea de a ține podul ridicat când nu urma să vină nici un tren, astfel încât vapoarele să poată trece. Iar când se apropia vreun tren el trebuia să dea semnalul și să coboare podul.

Într-o duminică însorită, dimineața, omul și-a adus cu el și fiul, un băiețel de 7 ani, ca să stea împreună cu el. Băiatul avea voie să meargă pe lângă râu, să se joace la apă, să arunce pietre în apă, să prindă fluturi ba chiar să încerce să prindă pește.

Imediat după miezul zilei urma să treacă un tren pe acel traseu. Omul a început să facă pregătirile pentru coborârea podului, astfel încât trenul să poată trece în siguranță peste râu. Privind spre pod, a văzut că un copil se cățăraseră pe pilonul de sub pod și se juca exact în locul în care urma să coboare. Privind mai atent a realizat îngrozit că acel copil era chiar fiul său. Disperat, a strigat la el, dar sunetul trenului care se apropia îi acoperea vocea. Știa că trebuie să ia o decizie rapidă. Dacă cobora podul, fiul său va muri. Dar dacă nu îl cobora, toți oamenii din tren vor muri pentru că trenul va cădea în râu. Era o problemă de secunde.

Urlând în agonie, omul a împins maneta de coborâre a podului chiar în momentul în care trenul ajungea în dreptul său. Fiul său a murit pe loc.

În timp ce trenul trecea, oamenii zâmbeau la geamuri și făceau cu mâna omului de la pupitru de comandă, dar acesta, cu capul plecat era zdrobit de durere.

Aplicație:

Nu asta a făcut și Dumnezeu pentru noi?